

Pogoj socialnega dela

Kako zelo in upravičeno si želimo boljših časov. Seveda, ko izgovorimo besedo »boljši«, mislimo predvsem na gospodarske in socialne razmere. Želimo si torej boljših gospodarskih in družabnih razmer. Želimo, da bi nam ne bilo treba trpeti pomanjkanja, skrbeti za negotov »jutri«, želimo, da bi z nami postopali kakor z ljudmi, to je z bitji, ki imajo dušo, pa prosto voljo i. t. d. Naše želje so upravičene po božjih in po pravnih zakonih. Toda, če že čutimo vso gospodarsko in socialno bedo, pa žal ne čutimo tudi duhovne moralne bede, čeprav je ta pravzaprav vzrok vse današnje bede.

Ljudje so namreč v družabnem življenju, pa tudi v gospodarstvu oprostili vseh obveznosti do Boga in bližnjega, zato pa smo prišli tako daleč. Le nekoliko pomislimo, kaj vodi ljudi, kaj jih priganja k delu, pa bomo našli res veliko duhovno, versko in нравno zlo. Če pa najdemo to kot vzrok današnjega gospodarskega in socialnega zla, je k rešitvi samo ena pot, ki jo je označil naš pokojni voditelj dr. Anton Korošec, ko je dejal: »Brez moralne obnove v Bogu, ne bo rešitve iz gospodarskega in socialnega kaosa.« Isto je zapisal Pij XI v okrožnici Qu. a., ko je dejal: »Če globlje in natančneje premislimo, bomo jasno spoznali, da mora priti tako zaželjena socialna obnova, obnova krščanskega duha.«

Dejstvo je torej, da morajo vsi, ki jim je na tem, da spremene današnje družabne in gospodarske razmere, predvsem spremeniti današnje mišljenje in sicer spremeniti ga v krščanskem smislu. Kar ponovimo še enkrat: obnoviti je treba krščanskega duha, kajti duh, ki vodi danes ljudi v družabnem življenju, pa tudi v gospodarskem ni še zdaleč krščanski, marveč popolnoma krščanstvu tuj. Saj prevladuje mamizem, liberalizem, materializem. Vse to pa je krščanstvu tuje, sovražno ter ustvarjeno, da sproči človeške strasti. Ljudje, ki imajo tega duha, niso poklicani, niti zmogni delati za nov red.

Kaj torej? Današnja doba potrebuje prave katoliške vesti, katoliškega duha v vsem življenju, tako v političnem, gospodarskem, socialnem, narodnem in mednarodnem. Katoliška vest pa ni v poznanju katoliških načel, niti v pripadnosti katoliškim društvom ali organizacijam, marveč v ravnanju in življenju po katoliškem nauku. Pa to dosledno, povsod in vedno. Tudi se te vesti in duha ne dobi samo s študiranjem in predavanjem, marveč z delom nad samim seboj. Vsakdo izmed nas mora postati v vsem svojem življenju dosleden katoličan, pa bo doprinesel svoj delež k obnovi človeštva.

Torej? Na delo, za to tako potrebno obnovo!

Stavbinci so zborovali

V sredo dopoldne se je vršil v Ljubljani shod gradbenega delavstva. Stavbinci so napolnili dvorano Delavske zbornice in z zanimanjem sledili izvajanjem govornikov. Shod je vodil agilni predsednik stavbinske zveze ZZZ tov. Kralj France.

Kot prvi govornik je tov. Breznik Albin v stvarnem in jedrnatem govoru obrazložil navzočim razloge druginje in način kako se morajo stavbinci boriti, da se še pred nastopom nove stavbne sezone uveljavijo meзде, ki bodo odgovarjale druginji. Za svoja izvajanja je žel buren aplavz, nakar je bil s svojimi klenimi besedami o borbi slovenskega delavskega stanu za svoje pravice deležen centralni taj-

Rudolf Smersu:

Dvoje nerešenih vprašanj iz naše socialne zakonodaje

OBVEZNO RAZSODIŠČE

Po uredbi o določanju minimalnih mezd, sklepanju kolektivnih pogodb, o poravnavanju in razsodišču je določeno, da se mora delavstvo v primeru spora z delodajalci obrniti na oblastvo in zahtevati poravnavo. Poravnalni poizkus se ponovi, ako je ostal prvič brez uspeha. Ako je ostal poravnalni poizkus tudi drugič brez uspeha, potem ostaneta samo še dva izhoda iz te zagate. In sicer: prvi izhod je ta, da obe sporni stranki pristanita na razsodišče, ki potem ta spor končno veljavno reši, drugi izhod pa je — stavka.

Iz tega vidika pa je reševanje delovnih sporov v naši socialni zakonodaji nepopolno rešeno. Skoraj ni več države v Evropi, kjer bi bilo urejeno tako, da se delovni spori rešujejo s stankami. Skoraj povsod so oblastva uvidela, da je potrebna državna intervencija v primerih spora in da se rešitev spora ne sme prepuščati samovolji delodajalca, niti se delavstvo ne sme tirati do tega, da se posluži najskrajnejšega in najbolj riskantnega sredstva za doseg svojih pravic, to je stavke.

Kakor drugod, tako bi se lahko tudi pri nas vprašanje reševanja delovnih sporov reševalo tako, da bi reševalo spore obvezno razsodišče. Po dveh brezuspešnih poravnalnih poizkusih bi se sporna zadeva morala izročiti ob-

veznemu razsodišču, ki bi potem spor po svoji uvidevnosti končno veljavno rešilo. S tem bi odpadle stavke in izpr-tja, s tem bi se pravično regulirale delavske plače, preprečilo bi se samovoljno postopanje kapitala, preprečila pa bi se tudi demagogija s strani temnih levičarskih elementov, ki žele vsak spor tirati do skrajnosti.

V interesu države in zlasti miru v državi je, da kapital in delo vzajemno sodelujeta in da ni med njima neprestane borbe. To pa bi se dalo ustvariti samo na ta način, da pristopi država kot posredovalec, toda ne samo kot posredovalec, ampak tudi kot razsodnik pri reševanju delovnih sporov. S majhno korekturo dosedanje socialne zakonodaje, to je zgoraj citirane uredbe o določanju minimalnih mezd itd., bi se dalo to vprašanje primerno rešiti in bi se preprečile težke borbe. V to uredbo bi namreč moralo priti določilo, da po dveh brezuspešnih poravnalnih poizkusih avtomatično preide spor pred obvezno razsodišče, ki spor končno in pravomočno reši.

ZVIŠANJE RENT IN PODPOR

Člani OUZD, ki so se ponesrečili pri delu, dobe nezgodne rente in podpore, kakor jih predvideva zakon o zavarovanju delavcev. Nočemo načenjati vprašanja, ali so te rente primerne in zadostne v vsakem primeru. Do nedav-

nega smo smatrali, da so v svoji osnovi te rente kolikor toliko primerne.

Danes pa je položaj popolnoma drugačen. Radi druginje se je vrednost teh rent znižala skoraj za polovico. Če že prej te rente niso bile take, da bi mogle popolnoma zadovoljiti ponesrečenca, potem moramo danes reči, da so te rente sedaj kakor nekaka miloščina, ki svojega namena, to je dostojne preskrbe ponesrečenca nikakor ne morejo doseči.

Razume se, da je vprašanje višjih rent v ozki zvezi z vprašanjem prispevkov. Na drugi strani pa moramo tudi to vedeti, da ne more ubogi rentnik prevzeti na svoja pleča vse težave današnjih časov, katerih ni sam prav nič kriv. Eno je gotovo, da nezgodne rente danes ne zadoščajo, da ne tvorijo zadostno preskrbo rentnikov in da je treba danes to vprašanje takoj rešiti. O tem vprašanju ne more biti nikake daljše debate, ampak se mora takoj rešiti, tako kot interesi ponesrečenca to zahtevajo.

Drugo važno vprašanje je vprašanje kritja višjih izdatkov, ki bodo s tem nastali. V izrednih časih so potrebni tudi izredni ukrepi. Tisti, ki so poklicani, da ta vprašanja rešujejo, naj razmislijo o teh izrednih ukrepih in prepričani smo, da bodo našli način, kako kriti razliko med prejšnjimi in sedanjim časom primernimi rentami.

Konec razrvanosti v delavskem stanu

niti svoje sile v enoten delavski stan.

Ni zgolj slučaj, da g. Zorman v Kranju gleda nekoliko drugače, kakor njegova centrala v Ljubljani. Težnja po strnitvi se počituje tudi v neštetih drugih prilikah. Tako so se sestanka ZZZD v Libojah udeležili tudi številni člani bivše marksistične organizacije in je na njem govoril tudi njihov glavni obratni zaupnik. Na sestanku so sklenili po obrazložitvi pravil in programa naše organizacije, da hočejo podpreti našo borbo za čimpopolnejše uveljavljenje delavskega stanu. **Borbo proti veri mečejo med staro šaro in se vračajo preko naše organizacije v slovensko narodno celoto.**

Preteklo nedeljo je bil občni zbor podružnice ZZZD v Ribnici. Tudi tu so delavci spoznali, da so jih ostali delavski pokreti samo v škodo razvajali. Obrnili so hrbet tem pokretom in prešli v naš tabor. Značilno je, da je na tem zboru govoril tudi tajnik tamkajšnje krajevene organizacije Narodne strokovne zveze ter se je čisto neprikrito izjavil za ZZZ. Obljubil je celo, da bo

celotno članstvo tamkajšnje podružnice NSZ pripeljal v naš tabor.

Centrala ZZZD dobiva slična poročila tudi še iz drugih krajev. Nanjo se obračajo mnogi delavci iz prvih organizacijskih vrst nam nasprotnih pokretov. Ljudje so to, ki so svojim narodom ohranili v globinah svoje duše isto kulturno in versko stališče, pa jih je samo tok časa za neko dobo slučajno zanesel v druge smeri. Vse kaže, da je stara liberalna miselnost, ki je razdvajala med seboj stanove in jih razcepljala same v sebi, tudi med delavstvom že v popolnem zatonu. Delavstvo uvideva, da je treba združiti svoje moči za uveljavljenje stanu in zapušča vse tiste smeri, ki gredo pri svojem udejstvovanju zaradi lastnih koristi preko okvira interesov stanu. Naravno je, da se tako njegovo gledanje v splošnem krije s programom ZZZD in da tako ta program pridobiva na svoji privlačnosti in privrženosti. Prepričani smo, da tega dejstva nobeni ukori ne bodo več spravili s sveta. Konec prihaja razrvanosti v delavskem stanu.

Občni zbor Kmečke zveze

Preteklo nedeljo je imela naša Kmečka zveza ob praznovanju petletnice svojega delovanja, svoj redni občni zbor. Kmečka zveza je kot politična organizacija obstajala že tudi preje v sklopu SLS. Pred 5 leti pa je svoj program spremenila slično programu ZZZD v stanovsko strokovni pokret. Kakor ZZZD za delavstvo, tako dela Kmečka zveza za kmečki stan.

Občni zbor je otvoril njen načelnik in senator g. Janez Brodar ob prisotnosti odličnih zastopnikov našega jav-

nega življenja. Občni zbor so s svojo udeležbo počastili gg. minister dr. Kulevec, škof dr. Rožman in ban g. dr. Natlačen.

Občni zbor je podal točen pregled dela Kmečke zveze in njenega prizadevanja za dvig kmečkega stanu. Zelo močno so poudarili ob tej priliki zahtevo Kmečke zveze po reorganizaciji našega šolstva pa tudi po posebni vzgojni organizaciji v okviru Kmečke zveze. Sklenili so, da mora prav vsaka (Nadaljevanje na 2. strani.)

